

saaledes som det ærede Medlem syntes at ville gøre det.

Moltosen: Vi har i Dag særlig faaet Sagen fremstillet fra Kommunalbestyrelsens Synspunkt, idet de ærede Medlemmer fra Fåkse (Stauning) og for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) har kunnet fremstille den med den Ensighed, som det at være Part i Sagen altid giver. Bestyrelsen, der bestaar af Mænd, hvem den anden Part i Sagen heller ikke vil frakende Betydning, har egentlig ikke kunnet faa noget Forsvar her. Det blev bebrejdet denne Bestyrelse, at den har været barsk afvisende i sin Tone. Ja, det er muligt, at den har været det overfor Kommunalbestyrelsen, men saa har Kommunalbestyrelsen til Gengæld svaret ret kraftigt i det Indlæg, som følger med som Bilag til Lovforslaget, og jeg synes oprigtig talt, at Regeringen i den Henseende har støttet Borgerrepræsentationen ved den stærke Fremskynden af denne Sag, idet dette Lovforslag forelægges her i Tinget, inden Museumsbestyrelsen kan faa Lejlighed til at fremlægge sit Indlæg — først i Dag faar vi dens Indlæg. Jeg kan begribe, at de 4 Medlemmer i Bestyrelsen maa føle sig forbitrede over denne mærkværdige Hast. Den højtærede Indenrigsminister siger, at dette Lovforslag er den sidste Udvej, og siger, at Bestyrelsen har ikke villet det anderledes. Det kan jeg imidlertid ikke se er rigtigt, naar man ser hen til, hvad der her foreligger fra Bestyrelsen. Det kan være rigtigt efter de Citater, vi hørte af Borgerrepræsentationens Forhandlinger, som ikke foreligger for os, altsaa det, som Trier har fremhævet. Men der staar i det, som her foreligger for Tinget, i Bestyrelsens Erklæring: „Striden mellem Kommunalbestyrelsen og Museumsbestyrelsen angaar kun et eneste Spørgsmaal: Skal trods Bestemmelserne i Thorvaldsens Testamenter Medlemmer, valgte af Kommunalbestyrelsen, kunne faa Sæde i Museumsbestyrelsen?“ Det er altsaa det eneste, som ligger Parterne imellem; alt det andet vil Bestyrelsen forhandle om og i Særdeleshed, at Museet skal have en Direktør. I denne Henseende er baade Bestyrelsens store Flertal og Borgerrepræsentationen enige; at der maa ske en Ændring i disse Forhold, er der ikke Tvivl om. Men det, man maa stræbe efter, er, at denne Ændring ikke skal gaa mere ud over Thorvaldsens Testamente end højst nødvendigt. Det er naturligvis rigtigt, at det er Collin, som har affattet

Testamentet; Thorvaldsen havde ikke Begreb om den Slags Ting, det er utvivlsomt. Det, han havde Begreb om, var Kunst og Kunstens Værdi, og det var og blev ogsaa det eneste, han forstod sig paa. Naar der i Testamentet lægges stærk Vægt paa, at det er det kunstneriske Element, som skal være det overvejende, er det utvivlsomt Thorvaldsens Tanker, som der har faaet Form ved Collins Hjælp. Heldigvis var det Collin, som forstod sig paa at lave Testamente, der affattede det. Det vilde have set underligt ud, hvis det havde været Thorvaldsen.

Det kunde være uhyre interessant at komme ind paa det meget aandfulde og meget lærde Foredrag, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) holdt for os. Det var interessant i psykologisk Henseende at se dette ærede Medlem staa og lægge alle sine aandsaristokratiske Draperier af sig og kun tale til „det store Publikum“ i denne Sag. Det er blevet sagt, at Bestyrelsen har talt foragteligt om det store Publikum. Jeg kan ikke se, at det ligger i Bestyrelsens Svar; om den nærer en saadan Foragt, ved jeg ikke. Jeg kender et enkelt Medlem af Bestyrelsen, Skovgaard. At han ikke har noget aandsaristokratisk i sine Værker eller i sin Kunst eller Personlighed, kan enhver, som kender ham, bevidne. De andre Medlemmer kender jeg ikke saa godt, at jeg tør sige noget i denne Henseende. Men man maa huske paa, at det er ikke rigtigt, naar det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds siger, at det er det besøgende Publikum, som er de rette Dommere. Nej, det er det ikke. Det besøgende Publikum drages til Tider til den franske Kunst ovre i Glyptoteket, hvor Smagen utvivlsomt ikke altid er saa sikker; men den tiltaler det store Publikum, og derfor er dette gaaet mere derover end til Thorvaldsens Museum. Det er en Modesag, hvilken Kunstretning man hylder. Thorvaldsen har været ude af Mode siden Julius Langes Dage, men nu kommer de Dage vistnok tilbage igen, da han kommer paa Mode. Og saa vil jeg ønske, at det maa lykkes det højtærede Ministerium at skaffe en Udvej af disse Forhold, som tjener baade Thorvaldsens Museum, Publikum og den gode Kunst paa bedste Maade. Men jeg synes dog, man skal tage meget Hensyn til den Side, som Bestyrelsen tilhører, idet den dog væsentligt staar paa Thorvaldsens Testaments Grund, et Testamente, som naturligvis kan ændres, det har den højtærede Minister